

Всѣки прѣвозвачъ, който слѣдва слѣдъ друго, щомъ приема стоката съ първоначалния листъ за прѣвозване, съгласно този листъ, встъпва въ договора за прѣвозване; той отговаря спрѣмо прѣдшественниците си за задълженията си, които произхождатъ отъ извършеното вече прѣвозване и едновременно приема върху си самостоятелно задължение, че ще извърши прѣвозването въ прѣдѣлитѣ на първоначалния договоръ, а особено, че ще извърши прѣвозването по пѣтищата, указани въ товарителницата.

Чл. 395. Прѣвозвачътъ е длъженъ да изпълнява по-къснитѣ заповѣди на прѣвозвача за повръщанieto на стоката или за прѣдаването ѝ на друго лице вмѣсто онова, което е указано въ товарителницата като приемачъ, до тогава, до като, слѣдъ пристигването на стоката на мѣстоназначението, не е прѣдалъ товарителницата на обозначения въ неѣ приемачъ.

Ако това е вече станѣло, прѣвозвачътъ може да уважи само заповѣдта на приемача, иначе, отговаря прѣдъ послѣдния за стоката.

Ако е издадена расписка за прѣдаването (на пр., при желѣзниците), то горното право на распорѣждане има само притѣжателътъ на расписката.

Чл. 396. Прѣвозвачътъ е длъженъ да прѣдаде стоката на мѣстоназначението на приемача, който е указанъ въ товарителницата.

Чл. 397. Обозначениятъ въ товарителницата приемачъ има право, още прѣди да пристигне стоката на мѣстоназначението, да направи нужнитѣ распорѣждания за сигурността ѝ и да снабди прѣвозвача за тая цѣль съ нужнитѣ заповѣди. Той може да иска прѣдаването на стоката, прѣди